

nogle vil til den Tid mere end Aarsindtægten blive beslaglagt af Skatten, saaledes at fornyet Gældsstiftelse — eller yderligere Bortsalg af Besætningsdele og dermed Forringelse af Ejendommen — er uundgaaelig.

Det maa være vigtigere at sikre Næringsstofproduktionen og opmuntre til yderligere Kraftanstrengelser, hvad denne angaar, end at faa frataget de paagældende Landmænd Ekstraindtægten fra 1940—41 og dermed ogsaa sat Bom for de paa-krævede Reparationer og Merbeskæftigelsen, og man tillader sig derfor at henstille, at der indføres de til Sikring af Produktion og Beskæftigelse fornødne Lempelser i de foreslaaede Bestemmelser.

Man skal understrege, at de givne Begrænsninger for Indkomstforhøjelsen, saaledes Regelen om, at Skattebidraget højst skal være $\frac{3}{4}$ af Indkomsten i Aaret forud, ikke er tilstrækkelig, ifald man fra Myndighedernes Side ønsker at lade det produktive Arbejde gaa forud og beskytte Landbrugsvirksomhederne imod en Forringelse igennem Skatteudskrivning.

Bestemmelsen om Forhøjelse af de Indkomster, der ligger mere end 10 000 Kr. over Gennemsnittet af forudgaaende Treaar, vil i Skatteaaret 1942—43 komme til at virke aldeles urimelig for et Flertal af de større Landbrug, fordi sidste Aars ekstraordinært høje skattepligtige Indkomst selv uden Forhøjelse vil langt overskride Skatteaarets Indtægt og Skattebidraget derfor tynde saa uforholdsmæssigt haardt, at der vil indtræde Likviditetsvanskeligheder for de paagældende. Man skal derfor med den ovenfor givne Begrundelse tillade sig at foreslå, at der ikke kræves Merindkomstskat af Landbrugsindtægten for Driftsaaret 1940—41.

Idet vi udtrykker Haabet om, at det er muligt for det højtærede Udvalg at gaa ind paa de fremførte Betragtninger, skal vi tillade os at anmode om Lejlighed til mundtlig over for Udvalget at redegøre nærmere for Eksempler paa ubillig Behandling af skatteydende Landmænd som Følge af Merindkomstskatten.

P. F. V.

August Bech.

Karl Madsen.